

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០២០៨/០០៥

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដែល រដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា លើកទី ៧ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិ នៃច្បាប់នេះ ទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ នា សម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភា លើកទី ៤ នីតិកាលទី ២ ហើយដែលមានសេចក្តី

ដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និង

អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ

ច្បាប់នេះ មានគោលបំណងបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មជួរភេទ ដើម្បីការពារសិទ្ធិ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស និងបង្កើននូវសុខភាព និងសុខុមាលភាព របស់ប្រជាពលរដ្ឋ និង រក្សាការពារ លើកកម្ពស់នូវទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី ដ៏ល្អរបស់ជាតិ និងមានគោលបំណងអនុវត្តឱ្យ បានសមស្របផងដែរ តាមពិធីសារអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និង ការផ្តន្ទាទោសការជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ បន្ថែមលើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ឬ ឧបករណ៍ ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្សដែលព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជាបានឱ្យសច្ចាប័ន ឬ ចុះហត្ថលេខា ។

មាត្រា ២.- ការអនុវត្តច្បាប់នេះនៅក្នុងដែនដី

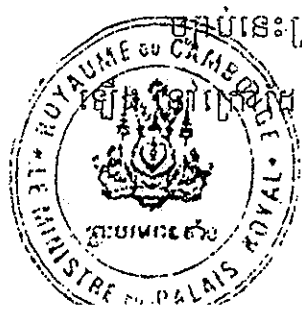
ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើស ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះ- រាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅក្នុងច្បាប់នេះ រួមបញ្ចូលទាំងនាវា ឬ អាកាស- យានណាមួយដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទង់ជាតិកម្ពុជា ។

បទល្មើសមួយត្រូវចាត់ទុកថា បានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពេលដែលអំពើរួមផ្សំណាមួយនៃបទល្មើសនោះកើតឡើងនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណា- ចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣.- ការអនុវត្តច្បាប់នេះនៅក្រៅដែនដី

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឡើងនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយពលរដ្ឋខ្មែរ ។

ច្បាប់នេះអនុវត្តទៅលើបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឡើង នៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយជនបរទេស ហើយជនរងគ្រោះគឺ ជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅពេលដែលបទល្មើសកើតឡើង ។

មាត្រា ៤.- ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកក្រុមប្រឹក្សានាយក

រាល់ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលមានចែងនៅក្នុង ច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស និងត្រូវទទួលខុសត្រូវ ដូចករណីដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។

អ្នកសមគំនិត និង អ្នកផ្ដើមគំនិត ក្នុងបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលមាន ចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស និងត្រូវទទួលខុសត្រូវដូចចារីដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

អ្នកសមគំនិត និងអ្នកផ្ដើមគំនិតរួមមាន អ្នករៀបចំ ឬ ចង្អុលបង្ហាញជាអាទិ៍ឱ្យជន ដទៃប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

នៅពេលដែលអ្នកតំណាង ភ្នាក់ងារ ឬ និយោជិត នៃនីតិបុគ្គល ឬ ភារប្បទាយិណា មួយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខជំនួញ ឬ ផលប្រយោជន៍នៃនីតិបុគ្គល ឬ ភារប្បទាយិណានោះ នីតិបុគ្គល ឬ ភារប្បទាយិណានោះ ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសដោយពិន័យជាប្រាក់ និង ទោសបន្ថែម ដោយយោងទៅតាមការផ្ដន្ទាទោសដែល មានចែងនៅក្នុងមាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធ ។

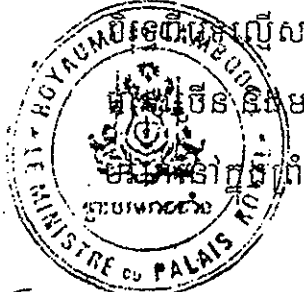
មាត្រា ៥.- ការប្រកាសប្រឈម

នៅក្នុងគ្រប់ករណី ដែលបទល្មើសត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារផង និង ពិន័យជា ប្រាក់ផង តុលាការអាចប្រកាស :

- ១- ទោសជាប់ពន្ធនាគារ និងទោសពិន័យត្រួតគ្នា ។
- ២- ទោសដាក់ពន្ធនាគារតែមួយប៉ុណ្ណោះ ។
- ៣- ឬ ក៏ទោសពិន័យជាប្រាក់តែមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៦.- បទល្មើសត្រួតគ្នា

កាលបើនៅក្នុងពេលចោទប្រកាន់តែមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវបានគេរកឃើញថាមាន បទល្មើសច្រើន ទោសនីមួយៗ អាចត្រូវប្រកាសឡើង ។ ប៉ុន្តែកាលបើទោសត្រូវទទួល បាននៃបទល្មើសនីមួយៗមានប្រភេទដូចគ្នា ទោសតែមួយនៃប្រភេទនេះ អាចត្រូវបានប្រកាសជាអតិ- បរិមាណនៅក្នុងព្រំដែនស្របច្បាប់ដែលខ្ពស់ជាងគេ ។

មាត្រា ៧._ និយមន័យនៃអនីតិជន

អនីតិជន នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ជាជនដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ។
ជនណាដែលរក្សាទុកអនីតិជនឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ឬ ត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន
នឹងត្រូវចាត់ទុកថា បានដឹងពីអាយុរបស់អនីតិជននោះ លើកលែងតែជននោះបង្ហាញឱ្យ
ឃើញថា ខ្លួនមានការជឿជាក់ដោយសមហេតុផលថា អនីតិជននោះ មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ឬ
ច្រើនជាង ១៨ ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ២

អំពើលក់_ជួរមនុស្ស

មាត្រា ៨._ និយមន័យនៃការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់

ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា :

១- ការធ្វើឱ្យ មនុស្សម្នាក់ ផ្លាស់ទីពីទីកន្លែងដែលគេកំពុងរស់នៅទៅកាន់ទីកន្លែង
ដទៃដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន ឬ របស់តតិយជន តាមមធ្យោបាយបង្ខិត
បង្ខំ គម្រាមកំហែង បោកបញ្ឆោត បំពានដោយអំណាច ឬ លួងលោម ។

២- ការនាំយកអនីតិជន ឬ ជនដែលនៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ឬ នៅក្រោម
ហិក្ខុបត្តិ ឬ នៅក្រោមអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ឬ យុត្តិកម្ម
តាមផ្លូវច្បាប់ ចេញពីការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃឪពុកម្តាយ អ្នកថែរក្សា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាល
របស់គេ ។

មាត្រា ៩._ ការនាំយកអនីតិជន ជារាត្រី ចេញដោយមិនស្របច្បាប់

ជនណានាំយកអនីតិជន ឬ ជនដែលនៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ឬ នៅក្រោមហិ-
ក្ខុបត្តិ ឬ នៅក្រោមអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោស
ដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ចំពោះបទល្មើសដែលមានក្នុងមាត្រានេះ ការផ្តន្ទាទោសត្រូវលើកលែង ឬ ទទួល

ក្នុងករណីលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ ត្រូវបានបំពេញដូចតទៅនេះ :

4

១ - បើជនស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ដែលគេនាំយកទៅនោះ មានអាយុចាប់ពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ឡើងទៅ និងយល់ព្រមដោយស្ម័គ្រចិត្ត ចំពោះអំពើល្មើស ។

២ - ការពុំមានប្រើវិធានការណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។

៣ - ជនល្មើសមិនមានគោលបំណង ប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ។

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ អាចធ្វើការចោទប្រកាន់បាន លុះត្រាតែមានពាក្យបណ្តឹងពីឪពុកម្តាយ អ្នកថែរក្សា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលស្របច្បាប់ ប្រសិនបើមធ្យោបាយណាមួយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ១០ - ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងគោលដៅស្វែងរកប្រយោជន៍ ឈ្នានានាខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាស រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ សុំកូន ឬ ទម្រង់ណាមួយនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

ពាក្យថា ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀត នៅក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រា ១២ មាត្រា ១៥ មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ រួមមាន ការកេងប្រវ័ញ្ចលើពេស្យាកម្មជនដទៃ រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាស ពាណិជ្ជកម្មផ្លូវភេទ សេវា ឬ ពលកម្មដោយបង្ខំទោសភាព ឬ ការអនុវត្តស្រដៀងគ្នានឹងទោសភាព ការបញ្ជាំខ្លួនដោះបំណុលសេវភាពដោយមិនស្ម័គ្រចិត្ត ពលកម្មកុមារ ឬ ការដកហូតសរីរាង្គ ។

ការយល់ព្រមរបស់ជនរងគ្រោះចំពោះគោលដៅដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃ មាត្រានេះ មិនទាក់ទងនឹងមធ្យោបាយណាមួយដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ដែលត្រូវបានប្រើនោះទេ ។ ករណីនេះត្រូវយកទៅអនុវត្តផងដែរ ចំពោះបទ ល្មើស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១១.- ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់នាំចេញនៃ

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំ យកទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពី ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំជននោះទៅប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលចំពានដោយអំណាច របស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

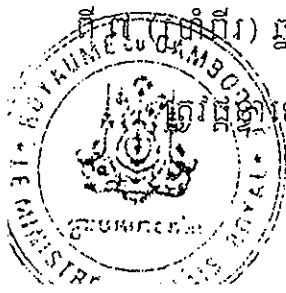
មាត្រា ១២.- ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់គេច្រវ៉ាន់

ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់នៅក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យថា ការបញ្ចុះបញ្ចូល ការជួល ឬ ការឱ្យជនណាមួយបម្រើការក្រោមទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចនីផ្សេងទៀត តាម មធ្យោបាយបោកបញ្ឆោត បំពានដោយអំណាច ការបង្ខំខ្លួន ការប្រើប្រាស់កម្លាំង ការគម្រាម កំហែង ឬ មធ្យោបាយបង្ខិតបង្ខំផ្សេងទៀត ។

ជនណាដែលជ្រើសរើសជនដទៃដោយមិនស្របច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ

ពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

-ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។

-អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។

-អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៣.- និយមន័យនៃអំពើលក់-ដូរមនុស្ស

អំពើលក់-ដូរមនុស្សមានន័យថា ប្រគល់ឱ្យដោយខុសច្បាប់នូវការគ្រប់គ្រងលើជនណាម្នាក់ទៅជនដទៃ ឬ ទទួលយកដោយខុសច្បាប់នូវការប្រគល់ការគ្រប់គ្រងលើជនណាម្នាក់ពីជនដទៃ ដោយផ្តោះប្តូរទៅនឹងរបស់មានតម្លៃអ្វីមួយ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសេវា និងមនុស្សផង ។

អំពើធ្វើជាភ្នាក់ងារកណ្តាលនៃការលក់-ដូរមនុស្ស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងអំពើលក់-ដូរមនុស្សដោយផ្ទាល់ ។

មាត្រា ១៤.- អំពើលក់-ដូរមនុស្ស

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៥.- អំពើលក់-ដូរមនុស្សដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃ ដោយមានគោលដៅស្វែងរកប្រយោជន៍ ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាស រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីធម្មៈរបស់ជនរងគ្រោះស្មុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

-ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។

-អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។

-អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៦.- តំណែងអំណាចបណ្តេញនាំយកចេញ

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃ ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំយកទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃ ក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំជននោះ ទៅប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

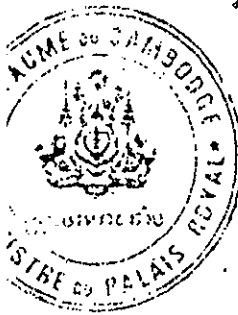
- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៧.- ការដឹកជញ្ជូនដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលដឹកជញ្ជូនជនដទៃ ដែលត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូន ដោយដឹងថាជននោះត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូន ក្នុងគោលដៅដើម្បីស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្នានានាខាងផ្លូវភេទ ផលិតកម្មភាពអាសអាភាស រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ ស៊ុកស៊ូ ឬ ទម្រង់នៃការរោងប្រវត្តន៍ផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៨.- អំពើនាំឆ្គងជន

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃ ដោយដឹងថាជននោះ ត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃ ដោយដឹងថាជននោះ ត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទៅប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

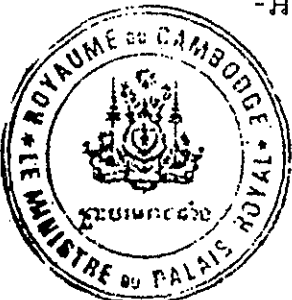
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៩.- ការទទួលយកមនុស្សដោយធានគោលដៅ

ជនណាដែលទទួល ផ្តល់ជម្រក ឬ លាក់បំបាំងជនណាមួយ ដែលបានមកពីអំពើនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ឬ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងគោលដៅ ដើម្បីស្វែងរកប្រយោជន៍ ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាព អាសអាភាស អាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីធម្មៈរបស់ជនរងគ្រោះ សុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

125

4

មាត្រា ២០.- ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅជួយដល់ជនល្មើស

ជនណាដែលទទួល ផ្តល់ជម្រក ឬ លាក់បំបាំង ជនរងគ្រោះក្នុងអំពើនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូន ក្នុងគោលដៅដើម្បីជួយដល់ជនល្មើស ដែលបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនជនរងគ្រោះនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និង ពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ក្នុងករណីជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។

ជំពូកទី ៣

ការបង្ខំ

មាត្រា ២១.- ការចាប់ឃុំឃាំង ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខំ

បុគ្គលដែលចាប់ឃុំឃាំង ឬ បង្ខំជនដទៃ ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោស :

១-ជាប់ពន្ធនាគារពី ៣ (បី) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បើការចាប់ ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខំខ្លួន មានរយៈពេលតិចជាងមួយខែ ។

២-ជាប់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ បើការចាប់ ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខំខ្លួន មានរយៈពេលស្មើ ឬ លើសពីមួយខែ ។

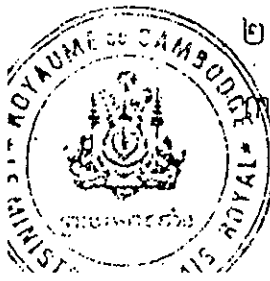
មាត្រា ២២.- ស្ថានទម្ងន់ខោស

បុគ្គលដែលចាប់ឃុំឃាំង ឬ បង្ខំជនដទៃ ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

១-ដោយមានទារុណកម្ម ឬ អំពើឃោរឃៅ

២-បណ្តាលឱ្យមានមនុស្សស្លាប់ ឬ

៣-ប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅជីវិតយកប្រាក់ ។

4

ជំពូកទី ៤

អំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ

មាត្រា ២៣.- និយមន័យនៃអំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ

“អំពើពេស្យាចារ” នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ការរួមភេទជាមួយជនណាម្នាក់ ដែលមិនកំណត់ ឬ អំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងភេទ ដោយផ្ដោះប្តូរនឹង វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ ។

“អំពើពេស្យាចារកុមារ” នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ជាអំពើរួមភេទ ឬ អំពើគ្រប់ រូបភាពផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងភេទ រវាងអនីតិជនជាមួយជនដទៃ ដើម្បីផ្ដោះប្តូរទៅ នឹងវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ ។

មាត្រា ២៤.- អំពើអូសទាញ

ជនណាម្នាក់សទាញដោយចេតនានូវជនដទៃក្នុងទីសាធារណៈក្នុងគោលដៅប្រព្រឹត្ត អំពើពេស្យាចារផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ដល់ ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៣.០០០ (បីពាន់) រៀល ដល់ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

អនីតិជនត្រូវលើកលែងពីការផ្ដន្ទាទោសចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា នេះ ។

មាត្រា ២៥.- និយមន័យនៃសញ្ញាកម្ម

អំពើសញ្ញាកម្ម នៅក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យថា :

- ១- ទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុពីអំពើពេស្យាចាររបស់ជនដទៃ
- ២- ជួយ ឬ ការពារអំពើពេស្យាចាររបស់ជនដទៃ
- ៣- ជ្រើសរើស អូសទាញ ឬ បណ្ដុះបណ្ដាលបុគ្គលណាមួយឱ្យធ្វើអំពើ

ពេស្យាចារ

៤- ធ្វើការគាបសង្កត់លើបុគ្គលណាមួយ ដើម្បីឱ្យបុគ្គលនោះធ្វើពេស្យាចារ ។

អំពើដូចខាងក្រោមនេះ ត្រូវចាត់ទុកថា ដូចគ្នាទៅនឹងសញ្ញាកម្ម :

១-អំពើធ្វើជាអន្តរការីរវាងបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ និងបុគ្គលដែលប្រកបអាជីវកម្ម ឬ ឱ្យលាភការដល់ពេស្យាចារជនដទៃ ។

២-អំពើរបស់ជនណាដែលបានជួយសម្រួល ឬ បិទបាំងនូវធនធានដែលខ្លួនបានដឹងថាបានមកពីអំពើសញ្ញាកម្ម ។

៣-អំពើរារាំងដល់ការបង្ការ ការជួយ ឬ ការអប់រំជាថ្មី ដោយទីភ្នាក់ងារសាធារណៈ ឬ ដោយអង្គការឯកជនដែលមាននីតិសម្បទា ដែលធ្វើឡើងដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តពេស្យាចារ ឬ កំពុងមានគ្រោះ ដោយការធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៦.- សញ្ញាកម្ម

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តសញ្ញាកម្ម ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២៧.- ស្ថានភាពប្រឆាំងនឹងសញ្ញាកម្ម

ជនណាប្រព្រឹត្តសញ្ញាកម្មត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ :

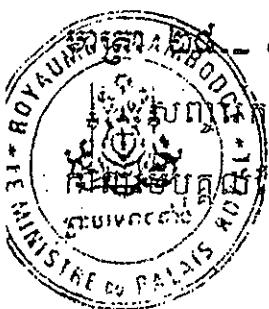
១-កាលបើសញ្ញាវិក សញ្ញាវិកា ឬ ជនជាមេពេស្យាជាបុព្វញ្ញាតិ ឬ បច្ចុប្បន្នមានខាន់ស្លា អត់ខាន់ស្លា ឬ សាច់បង្កើត ឬ ចិញ្ចឹមរបស់បុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

២-កាលបើសញ្ញាវិក សញ្ញាវិកា ឬ ជនជាមេពេស្យា រំលោភអំណាច ដែលមុខងាររបស់ខ្លួនផ្តល់ឱ្យទៅលើបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៣-កាលបើសញ្ញាវិក សញ្ញាវិកា ឬ ជនជាមេពេស្យាប្រើហិង្សា ឬ ការបង្ខិតបង្ខំ ចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៤-កាលបើសញ្ញាកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

៥-កាលបើសញ្ញាកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើបុគ្គលច្រើននាក់ធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៨.- សញ្ញាកម្មទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ

ជនណាប្រព្រឹត្តសញ្ញាកម្ម ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ ជាអនីតិជន ។

ពាក្យថា “ពេស្យាចារ” នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃជំពូកនេះ ត្រូវជំនួសដោយពាក្យ “ពេស្យាចារកុមារ” នៅពេលដែលបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្ត ។

មាត្រា ២៩.- សញ្ញាកម្មដោយមានការធ្វើទារុណកម្ម

សញ្ញាកម្ម ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើសញ្ញាវិក សញ្ញាវិកា ឬ មេពេស្យាបានប្រើទារុណកម្ម ឬ អំពើឃោរឃៅចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ៣០.- ការដឹកនាំពេស្យាចារ

ជនណាដឹកនាំ ធ្វើអាជីវកម្ម ធ្វើប្រតិបត្តិការ ឬ ចេញប្រាក់ឱ្យគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈអន្តរការី ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣១.- ការដឹកនាំគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារ

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើបានយល់ព្រម ឬ បានអនុគ្រោះ :

១- ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់គ្រឹះស្ថាន ឬ

២- ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់រកៀវ ដើម្បីធ្វើពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់គ្រឹះស្ថាននេះ ។

មាត្រា ៣២.- ការផ្តល់ឯកន្លែងសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ

ជនណាលក់ ឬ ដាក់ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រើប្រាស់ទីកន្លែង ដែលមិនមែនប្រើប្រាស់

សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពពេស្យាចារ ដោយដឹងថាបុគ្គលនោះនឹងប្រើប្រាស់ទីកន្លែងនោះ សម្រាប់ធ្វើសកម្ម-

ភាពពេស្យាចារ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

4

មាត្រា ៣៣.- បទល្មើសទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣០ មាត្រា ៣១ និង មាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ បើបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនោះទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ ។

ពាក្យថា “ពេស្យាចារ” នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃជំពូកនេះ ត្រូវជំនួសដោយ ពាក្យ “ពេស្យាចារកុមារ” នៅពេលដែលបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ។

មាត្រា ៣៤.- ការទិញពេស្យាចារកុមារ

ជនណាម្នាក់ ឬ ធ្វើអំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងភេទជាមួយអនីតិជន ដែលមានអាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំ ឡើងទៅដោយផ្តល់ ឬ សន្យាផ្តល់វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ ទៅឱ្យអនីតិជននោះ ឬ ទៅឱ្យអន្តរការី ឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាល ឬ ជនដទៃទៀតដែល គ្រប់គ្រង ឬ ត្រួតពិនិត្យលើអនីតិជននោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើ ជាមួយអនីតិជនដែលមានអាយុតិចជាង ១៥ ឆ្នាំ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥.- អំពើអូសទាញពេស្យាចារកុមារ

ជនណាអូសទាញជនដទៃសម្រាប់អំពើពេស្យាចារកុមារ ឬ ផ្សាយពាណិជ្ជកម្មនូវអំពើ ពេស្យាចារកុមារក្នុងគោលដៅធ្វើជាអន្តរការីនៃអំពើពេស្យាចារកុមារនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើធ្វើជាមុខរបរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៦.- ការឱ្យផ្ត្រួងដោយមានលក្ខណៈទាក់ទងទៅនឹងអំពើពេស្យាបារក្សមារ

ជនណាឱ្យជនដទៃខ្ចីប្រាក់ ឬ វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយដោយភ្ជាប់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌដែល តម្រូវឱ្យអនីតិជន ប្រកបរបរពេស្យាបារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ជនណាឱ្យអនីតិជនខ្ចីប្រាក់ ឬ វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ ដោយភ្ជាប់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌដែល តម្រូវឱ្យអនីតិជននោះ ប្រកបរបរពេស្យាបារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ នៃ មាត្រានេះ ។

មាត្រា ៣៧.- កិច្ចសន្យានៃអំពើពេស្យាបារក្សមារ

ជនណាធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយជនដទៃដែលក្នុងកិច្ចសន្យានោះតម្រូវឱ្យអនីតិជនប្រកប របរពេស្យាបារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ជនណាធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយអនីតិជនដែលក្នុងកិច្ចសន្យានោះតម្រូវឱ្យអនីតិជនប្រកប របរពេស្យាបារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ។

ជំពូកទី ៥

រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

មាត្រា ៣៨.- និយមន័យនៃរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ជាសម្ភារៈដែលអាច មើលឃើញនឹងភ្នែកដូចជា រូបថត ខ្សែវីដេអូ រូមទាំងសម្ភារៈអេឡិចត្រូនិច ដែលពិពណ៌នា អំពីកេរកេរ ឬ ភាពអាសអាភាស ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀតដែលធ្វើឱ្យរំភើប ឬ រំជួល ដល់ចំណង់ផ្លូវភេទ ។

មាត្រា ៣៩.- រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

ជនណាចែកចាយ លក់ ជួល ដាក់តាំង បញ្ជាំង ឬ បង្ហាញនៅទីសាធារណៈនូវរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ ដល់ ១ (មួយ) ខែ និង ទិញប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ដល់ ២០០:០០០ (ពីរសែន) រៀល ។

4

ជំពូកទី ៦

អំពើអាសាមាណ៍និងអនីតិវិធីអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

មាត្រា ៤២.- អំពើរួមភេទជាមួយអនីតិវិធីអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

ជនណាម្នាក់រួមភេទជាមួយជនដទៃ ដែលមានអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៣.- អំពើអាសាមាណ៍និងអនីតិវិធីអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

អំពើអាសានៅក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យថា ជាអំពើនៃការប៉ះពាល់ ឬ ការបំផ្លាញកេរកេរ ភេទ ឬ ផ្នែកភេទផ្សេងទៀតរបស់ជនដទៃ ឬ ការឱ្យជនដទៃប៉ះពាល់កេរភេទ ឬ ផ្នែកភេទផ្សេងទៀតរបស់ជនល្មើសខ្លួនឯង ឬ របស់តតិយជនក្នុងចេតនាធ្វើឱ្យវិជ្ជុល ឬ វិកលយល់ចំណង់ផ្លូវភេទរបស់ជនល្មើស ។

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាសាទៅលើជនដទៃ ដែលមានអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ៣ (បី) ឆ្នាំ និង ពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ដល់ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ ឬ មាត្រានេះ បើមិនរាងចាលទេ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារទ្វេដង ។

មាត្រា ៤៤.- ការលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោស

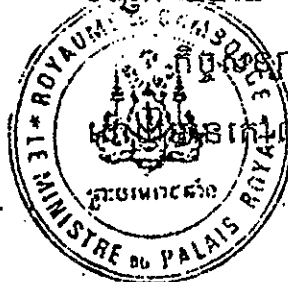
ជនណាដែលមានអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ នឹងត្រូវលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោស ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤២ និងមាត្រា ៤៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៧

សំណងរដ្ឋប្បវេណី

មាត្រា ៤៥.- កិច្ចសន្យាសម្រាប់អំពើលក់-ដូរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

កិច្ចសន្យាមួយនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយមានការបំពេញនូវអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬ អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

កិច្ចសន្យាឱ្យខ្ចីនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះ ត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយភ្ជាប់ទៅនឹងអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬ អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

“អំពើលក់-ដូរមនុស្ស” ឬ “អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ” នៅក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រា បន្តបន្ទាប់មានន័យថា ជាអំពើខុសច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសទាំងឡាយ ដូចមាន ចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៦.- សំណងបដិទានលើការទទួលបានផលប្រយោជន៍ ដោយមិនសមហេតុផល

ជនណាទទួលបានផលប្រយោជន៍ ដោយគ្មានហេតុផលស្របច្បាប់ ដោយដឹងថា ផលប្រយោជន៍នោះ បានមកពីអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬ អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនឹងត្រូវ ទទួលខុសត្រូវលើសំណងបដិទានចំពោះអំពើទទួលបានផលប្រយោជន៍ ដោយមិនសម ហេតុផលព្រមទាំងការប្រាក់ដែលកើតឡើង ។

ជនដែលត្រូវគេរកងយកប្រយោជន៍ អាចប្តឹងទាមទារសំណងលើការខូចខាតជាបន្ថែម លើសំណងបដិទាន ចំពោះអំពើទទួលបានផលប្រយោជន៍ដោយមិនសមហេតុផល ។

ជនណាបានបង្កើតកិច្ចសន្យាឱ្យខ្ចី ឬ ការផ្តល់ផ្សេងទៀតទៅជនដទៃក្នុងគោលដៅធ្វើ ការលក់-ដូរមនុស្ស ឬ ធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ មិនអាចប្តឹងទាមទារសំណងបដិទាន ចំពោះការ ផ្តល់នោះបានទេ ។

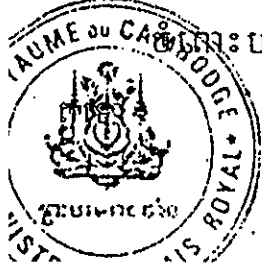
មាត្រា ៤៧.- សិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវគេរឹបអូស

ជនរងគ្រោះ ត្រូវទទួលបានដោយអាទិភាពនូវទ្រព្យដែលត្រូវបានរឹបអូសដោយរដ្ឋ សម្រាប់ជាសំណងលើការខូចខាត និង សំណងបដិទានដល់ជនរងគ្រោះនោះ ។

**ជំពូកទី ៨
បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែម**

មាត្រា ៤៨.- ទោសបន្ថែម

គ្រោះ បទល្មើស ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ អាចត្រូវទទួលទោសបន្ថែមដូច

- ១-វិបល្លាសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬ វត្ថុទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ នឹងត្រូវប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស
- ២-វិបល្លាសសម្ភារៈទាំងឡាយ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស
- ៣-វិបល្លាសប្រាក់ចំណូល ឬ ទ្រព្យដែលរកបាន ឬ ជាផលនៃបទល្មើស
- ៤-បិទការផលិត ដែលបម្រើដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស
- ៥-ការដាក់កំហិតលើសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង
- ៦-ការហាមឃាត់ការស្នាក់នៅ ។

មាត្រា ៤៩.- ការរកដំបូងនូវអត្តសញ្ញាណនៃជនរងគ្រោះ

សារព័ត៌មាន និងគ្រប់មធ្យោបាយផ្សេងៗដទៃទៀត ត្រូវហាមឃាត់មិនឱ្យធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយ ឬ ផ្សព្វផ្សាយនូវព័ត៌មាន ដែលអាចធ្វើឱ្យសាធារណជនដឹងអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ជនរងគ្រោះក្នុងបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៩

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥០.- និរាករណ៍នៃច្បាប់ដែលផ្ទុយ

ច្បាប់ស្តីពី “ការបង្ក្រាបអំពើពង្រត់ និងលក់ជួរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស” ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ៨៧/រកម/០២៩៦/០១ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ច្បាប់នេះ ត្រូវមានអាទិភាព ប្រសិនបើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត មិនស្របគ្នានឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥១.- ការជំនួសដោយក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ២ មាត្រា ៣ មាត្រា ៤ និង មាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវជំនួសដោយបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលដែលក្រមនោះចូលជា

*

មាត្រា ៥២.- ការអនុវត្តច្បាប់នេះ

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

ពស.០៨០២.១៣២

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា**

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

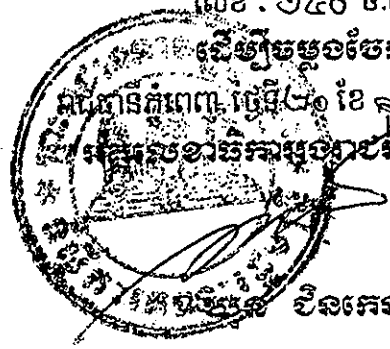
ហត្ថលេខា

អង្គ វេជ្ជបណ្ឌិត

លេខ : ១៤០ ច.ល

ដើម្បីអនុវត្តចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨
អគ្គលេខាធិការរង្វាស់ស្ថាប័ន

ជិនកេន

មាតិកា

ជំពូកទី ១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

- មាត្រា ១ គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ
- មាត្រា ២ ការអនុវត្តច្បាប់នេះនៅក្នុងដែនដី
- មាត្រា ៣ ការអនុវត្តច្បាប់នេះនៅក្រៅដែនដី
- មាត្រា ៤ ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ
- មាត្រា ៥ ការប្រកាសមូលទោស
- មាត្រា ៦ បទល្មើសត្រួតគ្នា
- មាត្រា ៧ និយមន័យនៃអនីតិជន

ជំពូកទី ២ អំពើលក់-ដូរមនុស្ស

- មាត្រា ៨ និយមន័យនៃការយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់
- មាត្រា ៩ ការនាំយកអនីតិជន ជាអាទិ៍ ចេញដោយមិនស្របច្បាប់
- មាត្រា ១០ ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ដោយមានគោលដៅ
- មាត្រា ១១ ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់នាំឆ្លងដែន
- មាត្រា ១២ ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់កែងប្រវិល្លន៍
- មាត្រា ១៣ និយមន័យនៃអំពើលក់-ដូរមនុស្ស
- មាត្រា ១៤ អំពើលក់-ដូរមនុស្ស
- មាត្រា ១៥ អំពើលក់-ដូរមនុស្សដោយមានគោលដៅ
- មាត្រា ១៦ អំពើលក់-ដូរមនុស្សសម្រាប់នាំឆ្លងដែន
- មាត្រា ១៧ ការដឹកជញ្ជូនដោយមានគោលដៅ
- មាត្រា ១៨ អំពើនាំឆ្លងដែន
- មាត្រា ១៩ ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅ
- មាត្រា ២០ ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅជួយដល់ជនល្មើស

ជំពូកទី ៣ ការបង្វែរ

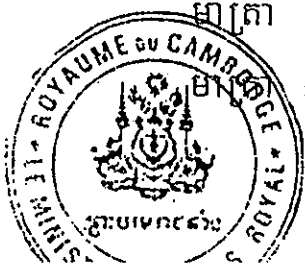
- មាត្រា ២១ ការចាប់ពង្រត់ ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខំ
- មាត្រា ២២ ស្ថានទម្ងន់ទោស

ជំពូកទី ៤ អំពើពេស្យាចារ និងអំពើពេស្យាចារកុមារ

- មាត្រា ២៣ និយមន័យនៃអំពើពេស្យាចារ និងអំពើពេស្យាចារកុមារ
- មាត្រា ២៤ អំពើអួសទាញ
- មាត្រា ២៥ និយមន័យនៃសញ្ញារកម្ម
- មាត្រា ២៦ សញ្ញារកម្ម
- មាត្រា ២៧ ស្ថានទម្ងន់ទោសនៃសញ្ញារកម្ម
- មាត្រា ២៨ សញ្ញារកម្មទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ
- មាត្រា ២៩ សញ្ញារកម្មដោយមានការធ្វើទារុណកម្ម
- មាត្រា ៣០ ការដឹកនាំពេស្យាចារ
- មាត្រា ៣១ ការដឹកនាំគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារ
- មាត្រា ៣២ ការផ្តល់ទឹកនៃសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ
- មាត្រា ៣៣ បទល្មើសទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ
- មាត្រា ៣៤ ការទិញពេស្យាចារកុមារ
- មាត្រា ៣៥ អំពើអួសទាញពេស្យាចារកុមារ
- មាត្រា ៣៦ ការឱ្យខ្ចីប្រាក់ដោយមានលក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងអំពើពេស្យាចារកុមារ
- មាត្រា ៣៧ កិច្ចសន្យានៃអំពើពេស្យាចារកុមារ

ជំពូកទី ៥ រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

- មាត្រា ៣៨ និយមន័យនៃរូបភាពនិងសម្ភារៈអាសអាភាស
- មាត្រា ៣៩ រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាស
- មាត្រា ៤០ និយមន័យនៃរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ
- មាត្រា ៤១ រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ

ជំពូកទី ៦ អំពើអាសាប្រឆាំងនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

មាត្រា ៤២ អំពើរួមភេទជាមួយអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

មាត្រា ៤៣ អំពើអាសាប្រឆាំងនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

មាត្រា ៤៤ ការលើកលែងពីការផ្ដន្ទាទោស

ជំពូកទី ៧ សំណងរដ្ឋប្បវេណី

មាត្រា ៤៥ កិច្ចសន្យាសម្រាប់អំពើលក់-ដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

មាត្រា ៤៦ សំណងបដិទានលើការទទួលបានផលប្រយោជន៍ដោយមិនសមហេតុផល

មាត្រា ៤៧ សិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវគេរឹបអូស

ជំពូកទី ៨ បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែម

មាត្រា ៤៨ ទោសបន្ថែម

មាត្រា ៤៩ ការលាក់បាំងនូវអត្តសញ្ញាណនៃជនរងគ្រោះ

ជំពូកទី ៩ អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥០ និរាករណ៍នៃច្បាប់ដែលផ្ទុយ

មាត្រា ៥១ ការជំនួសដោយក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ៥២ ការអនុវត្តច្បាប់នេះ

25/25